

[Hans Kjør.]

ger i det toldlovsforslag, der netop er vedtaget ved tredje behandling tidligere på dagen her i tinget.

Det er nok i højere grad ændringerne i afgiftsgrundlagene og i afgiftssatserne, der har den store interesse i offentligheden og ikke i mindst i de berørte erhverv. Det er ikke overraskende, at netop den erhvervsmæssige interesse har ført til de mange skriftlige og mundtlige henvendelser, der er fremkommet til udvalget. Man kan så nu konstatere, at henvendelserne dog har givet resultat, om end et ret beskedt. Det sidste vil man nok specielt synes i de brancheområder, hvor man overhovedet ikke kan øjne noget resultat for sit vedkommende. Det skal da nævnes, at der nu sker en afgiftsfritagelse for andre kakaopulvere end de i forvejen fritagne mælkepulvere, når sådanne kakaopulvere udelukkende udbydes til salg — eller „falholdes“, som det hedder i det mærkelige sprog — til fremstilling af kakaodrikke.

Mere betydningsfuldt er det, at finansministeren nu foreslår en egentlig nedsættelse af vinafgifterne, idet afgiften på bordvinen nedsættes med rundt regnet $\frac{1}{3}$ og de øvrige vine med rundt regnet $\frac{1}{4}$ i forhold til de afgiftssatser, der var anført i det oprindelige lovforslag, og som for hovedparten af disse vine i realiteten var uændret fra tidligere.

Endelig sker der det, der ligesom har stjålet avisernes overskrifter, nemlig at der sker en betydningsfuld, stor afgiftsnedsættelse for champagne. Når jeg siger betydningsfuld, mener jeg, at det er den, der i kroner og øre på flasken mærkes mest. Men den har ikke så forfærdelig megen betydning for hele provenudrøftelsen, så længe det samlede provenu på champagne hidtil ikke har oversteg 1 mill. kr. om året. Man fjerner ved denne ændring den diskriminering, der ellers har været tale om mod denne specielt franske produktion.

Samtidig med disse nedsættelser foreslås der regler for godtgørelse for lagervareernes afgiftsforskel. Jeg må måske for at forhindre, at en spøgefuld bemærkning bliver taget for alvorligt, understrege, at det naturligvis alene drejer sig om erhvervsmæssige lagre.

Med disse afgiftsnedsættelser på vine bliver den danske afsætning i hvert fald styrket over for de indkøb, der hidtil er sket i

Sverige. Der sker naturligvis også en styrkelse i konkurrenceforholdet ved vor grænse imod syd, men jeg anser det for særdeles tvivlsomt, om det er tilstrækkeligt til at afbøde alle de uheldige virkninger, der ellers måtte opstå. Jeg vil nok tro, at det har nogen betydning for de vinindkøbsrejer, der sker over længere afstande, sådanne, der alene er arrangeret med indkøb af dette for øje. Men erhvervene i grænselandet bliver næppe hjulpet tilstrækkeligt med denne nedsættelse.

Mulighederne for afgiftsreduktioner har imidlertid været såre begrænsede, hvis vi skulle nå frem til et resultat. Med den finanspolitiske situation i erindring er det såmænd forståeligt, at der vises en vis forsigtighed, men det burde nu efter min opfattelse ikke i den grad været kommet bag på regeringen, at disse problemer ville opstå. Der burde have været taget hensyn til det ved tilrettelæggelsen af den samlede økonomiske politik.

Når vi nu kun havde disse begrænsede muligheder, anser jeg det for rimeligt, at nedsættelserne er koncentreret om vinen. Erfaringsmæssigt er vin en magnetvare for rejseaktivitet med indkøb for øje, og derved berøres indirekte også andre varearter, der købes, når man alligevel passerer grænsen.

Jeg tror imidlertid også, at radiobranschens varer har en sådan magnetvirkning på rejseaktiviteten med de prisforskelle, der bliver. Men situationen taget i betragtning kan man ikke se bort fra, at på dette område havde ministeren i forvejen foreslået en halvering af afgiften. Jeg tror ikke, at det er tilstrækkeligt til at hjælpe de virksomheder, der trives eller gerne skulle kunne trives i Sydjylland og i Sønderjylland på dette område. Nogen trøst kan branchen så finde i, at det lykkedes at få ikrafttrædelsesdatoen på dette område rykket frem til den 15. december. Ikke alene giver det nogen mulighed for at redde i hvert fald en del af decemberomsætningen, men det indebærer også, at afgiftsgodtgørelsen rykker et kvartal frem, hvilket var et ønske fra branchens side. Det er hermed blevet imødekommet.

Ændringerne skønnes at medføre et provenutab på mellem 85 og 90 mill. kr. Heraf tænkes de 50-60 mill. kr. dækket ind ved, at rentegodtgørelsen ved for meget betalt skat reduceres fra 8 til 5 pct. Men man skal være